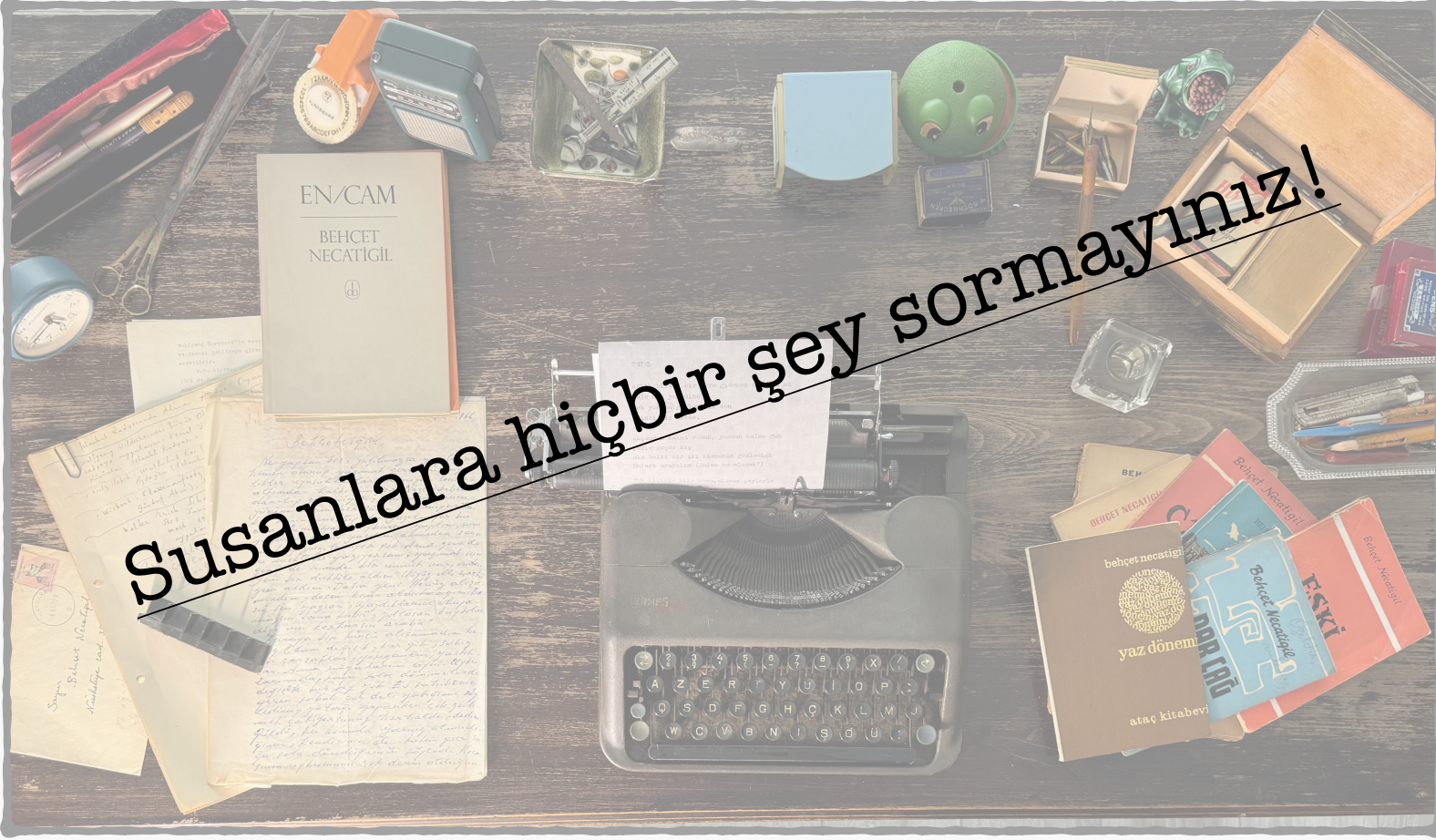

AYLIK BÜLTEN

İÇİNDEKİLER

Haberler

Siteden örnekler

Kronoloji'de bu ay

Mini röportajlar

Eşyalar Mezarlığı

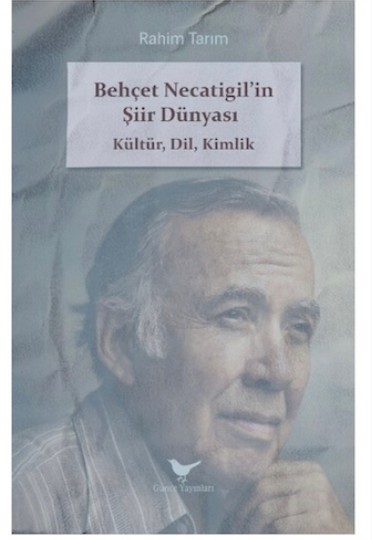
HABERLER...

* **Behçet Necatigil'in Şiir Dünyası'nın Yeni Baskısı Yayımlandı**

Rahim Tarım'ın 2002'de yayımlanan *Behçet Necatigil'in Şiir Dünyası: Kültür, Dil, Kimlik* adlı çalışması Günce Yayınları Akademik'te yeniden basıldı.

Tanıtım yazısından:

Kültür, dil, kimlik ve değerlendirme adlı dört bölümden oluşan kitabımızda öncelikle şiir veya gerçek bir şairi değerlendirmenin hiç de o kadar kolay bir iş olmadığını gösterebilmeyi amaçladık. Öte yandan Necatigil'in sanatını nasıl iplik iplik dokuduğunu göstermeye çalıştık. Necatigil üzerine yapılmış değerli çalışmalar olmakla birlikte, şairin şiir anlayışına böyle estetik yollardan yaklaştırmaya çalışan bir çalışma yoktu. Bu nedenle, şairin şiir anlayışı değerlendirmelerimizi farkındalık, doluluk ve yaşantı birliği düzleminde aktarmaya çalıştık.

* **“Bahçesinde Necatigil'in Bir Seyran”**

Behçet Necatigil'le sağlığında herhangi bir mekânda hiç karşılaşmadım. Oysa lise yıllarımın şiir arayışında onun etkisini hep duydum. Daha yirmili yaşlarda mühendislik öğrencisi iken Edebiyatımızdan İsimler Sözlüğü'nde adımı görmem beni hem şaşırtmış hem kendim hakkındaki olumsuz değerlendirmelerimi bir ölçüde hafifletmişti. Necatigil, yeni toprağa değil de eski toprağa bağlıdır. Eski toprağı ekmiştir. Geleneğe, geçmişten gelen dile, yaşam biçimine tohumunu ekmiştir. Toprak dünyanın altıyla üstünü beslemektedir. Dünyanın üstü, altındaki dünyaya kayıtsızdır. Necatigil, tam da bu noktada “yalnız benimdir” diyerek sahip çıkıyor, toprağın altına. Toprağın altı besler çiçekleri ağaçları. Yalnız oturur toprağın altında. Tüm toprağı taşımaktadır sırtında. Yurduna sahip çıkmaktır bu, toprağı omuzlamak, taşımaktır, sırtında.

Ahmet İnam'ın yayımladığı 18 Haziran 2026 tarihli yazısı için: <https://ahmetinam.com/blog/bahcesinde-necatigil'in-bir-seyran>

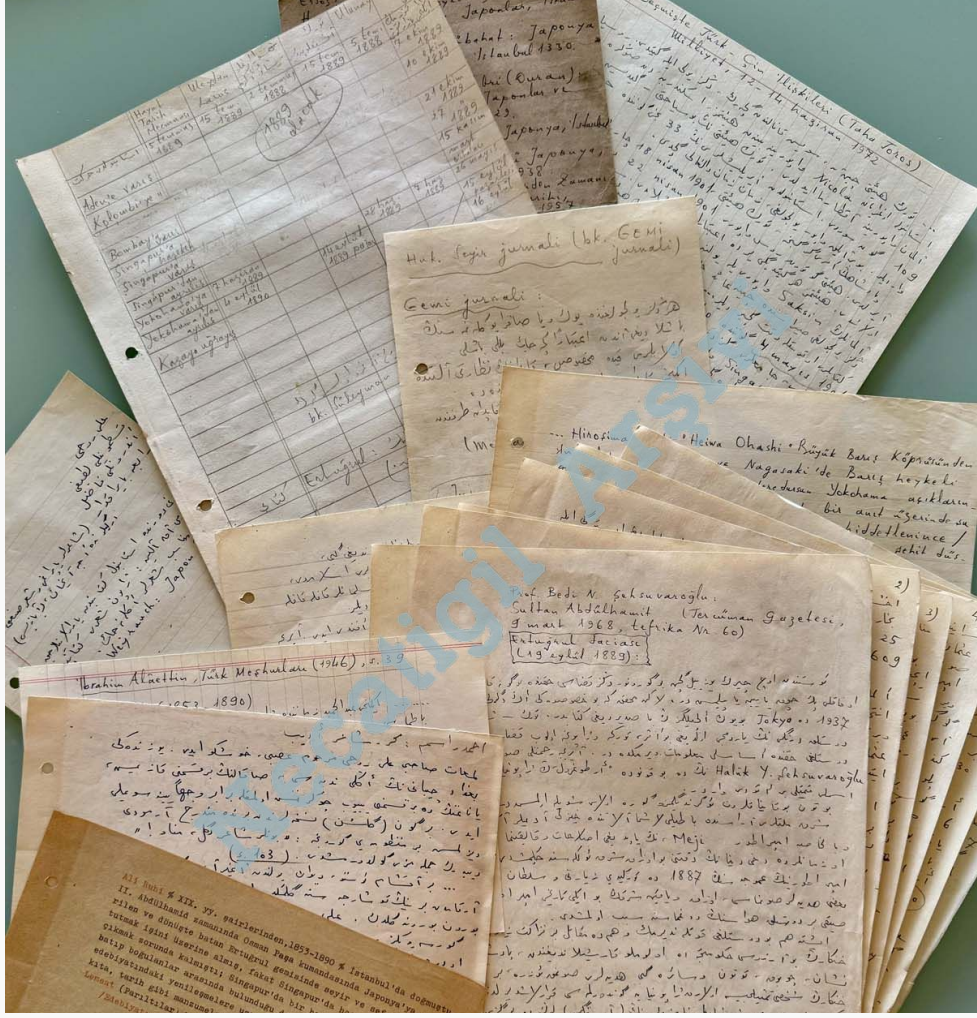
* **“Tamamlanmamış Meseleler ve Yarım Kalmış Aşklar: Behçet Necatigil'in Radyo Oyunlarında Zeigarnik Etkisi”**

Necatigil'in radyo oyunları üzerine yapılmış az sayıdaki çalışmada oyunlar çoğunlukla tematik olarak incelenmiş veya bu oyunlarla şiirleri arasındaki kesişimler ortaya konmuştur. Yapılan çalışmalardan farklı olarak bu çalışmada, yarım kalan aşk hikâyelerinin şimdi üzerindeki bozucu etkisi ve bu konunun ele alınışı ile belirlenen anlatı düzeni incelenecektir. Bu noktada Bluma Wulfovna Zeigarnik tarafından ortaya konan ve psikolojide “Zeigarnik etkisi” olarak bilinen kavramdan yararlanılacaktır.

Zeigarnik etkisi, geçmiş yaşantılarda tamamlanmamış meselelerin tamamlananlara göre daha çok hatırdaki kaldığı ve yaşanan zamandaki deneyimleri etkilediği fikrine dayanır.

Akademik Dil ve Edebiyat Dergisi'nde Dr. Esra Yalçın'ın yayımladığı Temmuz 2026 tarihli makale için: <https://dergipark.org.tr/en/download/article-file/6032393>

MÜSVEDELERİ'NDEN “Ertuğrul Faciası”

Ertuğrul Fırkateyni 16 Eylül 1890'da Japonya açıklarında kayalara çarparak batmıştı. Necatigil'in, bu olaydan hareketle yazdığı ve 1973 Kasım ayında bitirdiği “Ertuğrul Faciası” isimli radyo oyunu, İstanbul Radyosu’nda seslendirildi, yazıldıktan 20 yıl sonra kitaplaştı. Arşivde hazırlık sürecinde tuttuğu eski yazı iki defter, okuduğu kitaplardan aldığı notlar ve topladığı kupürlerden oluşan çok sayıda belge yer alıyor.

Ertuğrul Faciası adlı radyo oyununun çalışma notlarından bir bölüm. <https://necatigilinodasi.com/musveddeleri/ertugrul-faciasi-notlari-1/>

Künye

Katalog numarası: BN.OTHER.05.04.0006

Tarih: 1970’li yıllar

Dil: TR, OSM

Etiketler: Aden, Ahmet Rasim, Ali Ruhi, Bedi Şehsuvaroğlu, Bombay, Cem Yayınevi, Darbazzade, Edebiyatımızda İsimler Sözlüğü, Edib, Ertuğrul Faciası, facia, Fırkateyn, Geçmişte Türk Çin İlişkileri, gemi jurnali, Hayat Tarih

Mecmuası, Heiwa Ohashi, Hiroşima, İbrahim Alaettin, Japonya, Kolombi, Lemeat, Meydan Larousse, Milliyet gazetesi, Muharrir, Nagazaki, Necatigil, radyo oyunu, Refi Cevat Ulunay, Şair, seyir jurnali, Şiirler, Singapur, Söyleriz, Süleyman Nutki, Sultan Abdülhamid, Taha Toros, telif, Tercüman gazetesi, Tokyo Büyükelçiliği, Türk Meşhurları, YKY, Yokohama

Katkıda bulunanlar: Behçet Necatigil

Belge türü: Taslak

Baskı türü: Daktilo, El yazısı, Eski yazı

Hak sahibi: Necatigil ailesi

Kataloglayan: Serenad Demirhan

NECATİGİL KRONOLOJİ'SİNDE EYLÜL...

- **5 Eylül 1932:** 1927'den itibaren hazırladığı "Küçük Muharrir" gazetesinin son sayısını çıkarır.
- **1938:** "Boşuna" şiiri Varlık; "Kara Sevda" şiiri Gençlik'te yayımlanır.
- **1940:** Rilke'den yaptığı ilk çeviri "Rainer Maria Rilke'nin 'Malte Laurids Brigge'nin Notları' İsimli Kitabından Bir Parça" Hamle dergisinde yayımlanır.
- **25 Eylül 1941:** Stajyer öğretmen olduğu Kars Lisesi'nden ayrılır ve Zonguldak Mehmet Çelikel Lisesi'ne tayin edilir.
- **1941:** "Mirza Feth Ali (1812-1878) ve Lengeran Veziri" başlıklı incelemesi Yurd Üniversiteliler dergisinde yayımlanır.
- **1943:** "Şehirden Kaçmak-Şehre Sığınmak" başlıklı denemesi Zonguldak'taki "Karaelmas" dergisinde yayımlanır.
- **22 Eylül 1943:** Yaşar Nabi, o sırada Zonguldak'ta öğretmenlik yapan Necatigil'e yazdığı mektupta, "Siz fantezi sahası dışında daha güzel, daha beşerî şeyler yazabilirsiniz gibi geliyor bana" der.
- **1947:** "Yazlık Bahçe" şiiri Varlık'ta yayımlanır.
- **10 Eylül 1950:** Uzun yıllar boyunca mektuplaşacağı Alman Türkolog Dr. H.W. Brands'a ilk mektubunu yazar.
- **1 Eylül 1951:** Günter Eich'tan çevirdiği dört şiir, kısa bir tanıtma yazısıyla Yeditepe'de yayımlanır.
- **15 Eylül 1952:** "Serin Mavi" şiiri Yeditepe'de yayımlanır.
- **15 Eylül 1954:** "Birikir" şiiri Kültür Dünyası'nda yayımlanır.
- **2 Eylül 1955:** 19 sayfadan oluşan "Sevgilerde" şiirinin son müsveddesini yazar.
- **23 Eylül 1956:** Cemal Süreya, Necatigil'e yazdığı mektupta "Sizinle görüşmeyi çok istiyorum. Daire Barbaros anıtının arkasındadır. Acaba bir gün gelebilir misiniz? Ya da bana bir kart atın, ben istediğiniz yere gelirim." der.
- **5 Eylül 1963:** "Son Tren" adlı radyo oyunu İstanbul Radyosu'nda seslendirilir.
- **1 Eylül 1964:** "Açık" şiiri Türk Dili'nde yayımlanır.
- **13/14 Eylül 1964:** Kâmuran Şipal'e yazdığı mektubunda "Saplandın çeviri çıkmazına. Nerde telif? Telif?... Onlar yazmışlar, evet ama bir de biz yazalım." der.
- **26 Eylül 1964:** "Yaz Dönemi" kitabıyla TDK Şiir Ödülü'nü alır.
- **17 Eylül 1965:** "Kutularda Sinek" adlı radyo oyunu İstanbul Radyosu'nda seslendirilir.
- **29 Eylül 1965:** Salâh Birsal'e yazdığı mektubunda "Soğudum artık çeviriden, yıllarımı yedi bu iş, evet çok şey öğretti bana, ana dilimi öğretti, ama çok, pek çok güzelim vakitlerin de üstüne oturdu." der.

NECATİGİL KRONOLOJİ'SİNDE EYLÜL...

- **15/16 Eylül 1966:** Kâmuran Şipal'e yazdığı mektubunda "Süslü Karakol Durağı" adlı bir radyo oyunu yazmaya başladığını söyler.
- **1968:** Karısı Huriye Necatigil'le Bursa Uludağ'da kısa bir tatil yaparlar.
- **13 Eylül 1969:** Fikret Ürgüp Necatigil'e yazdığı mektupta "Evet, görüşemiyoruz. Ama, görüşüp, herkesler gibi, bir sanat çadırı, ya da şemsiyesinin altında koklaştık ne olacak? Daha doğrusu; olur mu?" der.
- **21 Eylül 1969:** TDK toplantısı için Ankara'ya giderken trende Eray Canberk'le beraber yolculuk ederler.
- **7 Eylül 1970:** Alman Türkolog Dr. H.W. Brands eşiyile birlikte İstanbul'a gelir ve Necatigil ailesiyle tanışır.
- **12 Eylül 1970:** Gürol Sözen, Tekin Akıllıoğlu ve Tarık Arıkök, Beşiktaş'taki evine ziyarete gelirler; Arıkök, Necatigil'in odasının bugün hâlâ sıklıkla kullanılan fotoğraflarını çeker.
- **1970:** "Zebra" şiiri Cumhuriyet- Sanat- Edebiyat ekinde yayımlanır.
- **10 Eylül 1971:** Levent'te, Oktay Akbal'ın evinin bahçesinde başladığı "Ses" şiirini tamamlar.
- **1971:** "Siper", "Yün" ve "Çeki" şiirleri Yeni Dergi'de yayımlanır.
- **20/21 Eylül 1971:** Taksim Eftalikus kahvesinde "Boz" şiirinin ilk müsveddesini yazar.
- **2 Eylül 1972:** 1960'ta öğretmen olarak tayin edildiği Çapa Eğitim Enstitüsü'nden kendi isteğiyle emekliye ayrılır.
- **15 Eylül 1973:** Salâh Birsell'e yazdığı mektubunda şiirlerini ve oyunlarını hangi kahvelerde yazdığını anlatır.
- **8 Eylül 1974:** Türkiye delegesi olarak Tahsin Saraç'la birlikte gittiği Belçika Şiir Bienali'nden döner.
- **12 Eylül 1974:** Necati Zekeriya'nın yaptığı röportaj "Sanatta Uluslararasılık" başlığıyla Tan gazetesinde (Priştine) yayımlanır.
- **15 Eylül 1975:** Ahmet Mithat Efendi'den uyarladığı "Haydur Montari" oyunu İstanbul Radyosu'nda seslendirilir.
- **20 Eylül 1976:** Andreas Tietze, Necatigil'e Viyana'dan gönderdiği kartpostalda, İstanbul'dayken onu defalarca aradığını ve bulamadığını yazar.
- **12 Eylül 1977:** Bir yıl boyunca ders verdiği İstanbul Devlet Konservatuarı'ndan istifa eder.
- **24 Eylül 1979:** Ölümünden önceki son mektubunu Yüksel Pazarkaya'ya yazar ve kendisini iyi hissetmediği için Frankfurt kitap fuarına gelemeyeceğini bildirir.
- **24-25 Eylül 1979:** "Yaşlıların Büyük Bencilliklerini" satırıyla başlayan ismi konulmamış şiiri yazar.
- **29 Eylül 1979:** Torunu Mehmet Esemem dünyaya gelir.
- **28 Eylül 2013:** Karısı Huriye Necatigil vefat eder.

MINİ RÖPORTAJLAR

Bu bölümde, Necatigil’in eserlerinin farklı kuşak ve alanlardaki kişilerde bugün nasıl karşılık bulduğunu, kesişme noktalarını, bıraktığı izleri, var olan ancak kayda geçmemiş kimi bilgileri kayıt altına almayı amaçlıyoruz.

Bu ayki röportaj konuğumuz Asuman Susam.

Susam’ın *Açıklığa Doğru* (Everest Yayınları, 2021) kitabında Necatigil’e ilişkin iki çalışması yer alıyor: “Necatigil 100 Yaşında Sempozyumu”nda yaptığı “Bir Avlu Şiir: Mekân Olarak Behçet Necatigil Şiiri” başlıklı konuşmasının metniyle “‘Arada’ Kalmışın ‘İç’ Sıkıntısı” başlıklı incelemesi.

“Biricikliğin gücünü benzersiz poetikasıdan, tekilliğinden, bağımsızlığından alan bir şairdir Necatigil. Ayıksı değildir; ama ciddi bir ara, bir açıklık vardır diğerleriyle arasında.”

“Evlerin şairi olarak zihinlerde yer etmiş bu kıymetli şair evle aslında derisinin içini, andan içeriği, şiirinin bilinçdışını da söylemiştir. Ama ve elbette bunu mumla aradığı o okur için söylemiştir.”

Açıklığa Doğru kitabından.

Asuman Susam *Kemik İnadı* kitabıyla 2016 Ruhi Su Şiir Ödülü’nü almıştı.

Necatigil şiiriyle ilk ne zaman karşılaştınız, sonrasında nasıl bir dönüşüm yaşandı? Bir şair olarak sizi Necatigil şiirine yakından bakmaya yönlendiren neydi? Ve bugün sizde kalan şiirler hangileri?

“Solgun Bir Gül Dokununca”. Lisenin başlangıcı. Bu şiirle karşılaşıyorum. Ve vuruluyorum. O yıllardan ezberimdedir. Ama elbette ondan önce “Kır Şarkısı”, ortaokul ders kitaplarımızdan. Onu da seçmişim kendime. “Sevgilerde”, Ömer Özgeç bestesi olarak da çok sevmişim. Üniversitenin ilk

yılı “Nilüfer” elbette. Köksüz bir çiçekten geleneğe en sağlam bağlanan şiirlerden. Türkoloji okuyorum artık ve “geleneksel şiirin rüzgârı ile” modern şiirin seslerini daha başka duymaya başlıyorum. Doğrusu bu şiiri bütünlüklü ve derin okumaya başlamadan, çok sevdiğim şiirlere neresinden, nasıl yakalandığımı ciddi ciddi düşünmemişim. Sezgisel bir bağlanma demeliyim buna. Ne zaman ki yapıt yapıt okumaya başladım, şiirlerin yanına düzyazılarını da ekleyip dura dura düşündüm; bu, çok özel şiir bana kendini gizlerinden göstermeye başladı.

Sanıyorum içerikteki inceliğin, varoluşun kavranma ve yansıma biçiminin, sesin, sessizliğin, duraklar ve boşlukların, yapının, biçim ve üslubun okuruna hem aşinalık hissi verip hem daha önce hiç karşılaşmadığı bir seslenişi taşıyor oluşu beni bu şiirle yakınlaştırdı.

Bir de tabii mesafe. Şairin personasıyla arasına şair personasının yeryüzü ve dünya ile arasına koyduğu mesafe. Bir aralıktan ve arada olanları, olmuşları, olacakları şiirleştirme hali şairin. Çok erken zamandan seçtiğim, ayırdığım, özel bildiğim ama zaman zaman da ihmal edip uzaklaştığım bu şiirin değerini ve “başka” olduğunu hep bildim, diyebilirim.

Böyle bir yakınlaşma ve temastan sonra bana kalanlar artık tek tek şiirler değil. Daha büyük, engin ve derin bir his, bir ruh hali beni saran. Bu şiir, bütün olarak bir kozmos, bir mitologya halinde duyuruyor bana kendini.

“Bende şairlik, çocukluğumun hastalık ve yalnızlıklarına bir tâviz olarak kendiliğinden belirdi,” diyor Necatigil. “Kabuğumdan çıkmaya üniversite yıllarında başladım ve asıl hayata atıldıktan sonra hasta hayallerden kurtuldum. Âdeta bir dirilişti bu. Böylece kendime kahrederek hayalde yaşamaktan kurtuldum ve kendi hayatımdaki, etrafımdakilerin hayatlarındaki gerçeği sezmeye başlamak suretiyle işin şuurunu anladım.”

Bir söyleşinizde dile getirdiğiniz, “Dışarıdan bakan ve normlarla hareket eden düşünceler için bir

eksiklikmiş gibi görünen şeylerin, aslında o varoluşlar için başka türlü bir yerden düşündüğümüzde bir olanak, hayatta kalmak için bizi zorlayacak başka zeminlerin arayışına itecek bir güç olabileceği” yaklaşımı, Necatigil’in söyledikleriyle benzerlikler taşıyor sanki. Siz nasıl değerlendirirsiniz?

Bu benzerliği nedenleri yüzünden kederle, şairle duyuş ortaklığı taşıdığı için sevinçli bir onurla taşıy ve karşılarım. Sizin titiz, dikkatli yaklaşımınız için de çok teşekkür ederim. Çocukluktan düşülen, tutulunan bir şey şiir bazılarımız için. Eksiğin hülyalı dalgınlıklarla şiirleşmesi; yalnızlığın, yapayalnızlığın ateşiyle yanan çocuğun düşlerden dünyaya ve dile bağlanması... Bu çekirdeğimizle, içimizin magmasıyla ilgili. Esas şiir oluş ondan sonraki meseledir ki Behçet Necatigil bunu düzyazılarında çok da iyi anlatır. Dirilme diye söz ettiği şairin artık şiire şuurla -bilinçle- yol almasıdır. Bu dilden, dille varolmanın olanaklarını aramak, bulmak, hatta icat etmek anlamlarına gelecektir şair için.

Şiir bazıları için en başta içeriden kontrol edilemez bir basınçla gelir. Onu metafizik sayıklamalardan kurtaran şairde oluşan şiir fikri ve bilinç açıklığıyla gerçekleştirdiği arayışlardır. Şiirde elbette ateşlerden geçilir, ama hep orada kalınmaz. Şiir gerçeğe doğru bir yürüyüştür ve hayatla doğrudan ve kopmaz bağlarla bağlıdır. Necatigil’in işin şuurunu anladım dediği yer burasıdır.

Kapsamlı bir biyografisini yazdığınız Gülten Akin için, “Ağırbaşlı bir diklenme başından sonuna şiirinin akışında hep olmuştur. Bu tutum, şairin bir ada şiir yazmasına olanak vermiştir... Farklı dönemlerin hareketlerine kayıtsız kalmamış, ama hepsiyle belli bir mesafeden ilişkilenebilir Akin şiiri. O nedenle adadır,” diyorsunuz.

Necatigil şiirinde de ada kavramından söz edilebilir mi sizce? Günümüzün şiir dünyasına baktığınızda “ada” olma meselesi hakkında ne düşünüyorsunuz?

Evet, bence Necatigil şiirinde “ada” kavramından söz edebiliriz; ama ihtiyatlı bir biçimde. Son yıllarda poetik eleştiri metinlerinde sıkça ve ezberden kullanılan bir kavrama dönüştü çünkü sözcük.

Necatigil şiiri için mutlak yalnızlık ve temassızlık olarak düşünmemek gerekir ada oluşu. Kendi içi ve poetikasıyla kendi sınırlarını net çizmiş; ama dışarıyla bağını bütün bütün koparmamış bir şiirsel varoluşu tahayyül edebiliriz bu şiir için. Şiirinin varoluş alanları şairce hem korunmuş hem onlarla çevrelenmiş olmaktan şair huzursuzluk duymuştur.

Bir açıklık, açılma düşüyle bağlıdır o, poetik mekânına.

Kendi mahrem alanına iyice çekilmiş; ama dünyanın geri kalanıyla da temas halindedir. Şiiriyle dünyaya doğru genişlemek yerine küçülttüğü, sığıştığı dünyasında, bir noktadan dünyaya doğru yoğunlaşmayı tercih etmiştir. Ada oluş belli bir mesafeden dünya ile ilişkilenebilir biçimi olarak belirir bu nedenle onda. Diğer kara parçaları ve kıyılarla arasındaki su, bir geçirgenlik taşır. Hem kendini koruyan bir kapalılık hem başka seslerle akışta temasta olma. O nedenle Necatigil’deki poetik özerklik ısrarı önemlidir ve onun kanondaki yerini belirleyen en önemli noktadır.

Ada oluşta kendinden sonrakilerle devam ilişkisi de belirleyicidir. Necatigil şiiri, bir şiir okulu oluşturmaktan çok dil anlayışı, poetik tutumu, etiği ile güçlü bir etkilenme alanı yaratmıştır. Benzemezliğini, biricikliğini koruyarak. Kendisi nasıl herhangi bir topluluğa ve ekole bağlanmamışsa, sürekli bir dönüşüm ile ilerlemişse; bu şiir kendine yakın olanlardan, etkisine şiirini açanlardan da bunu talep etmiştir.

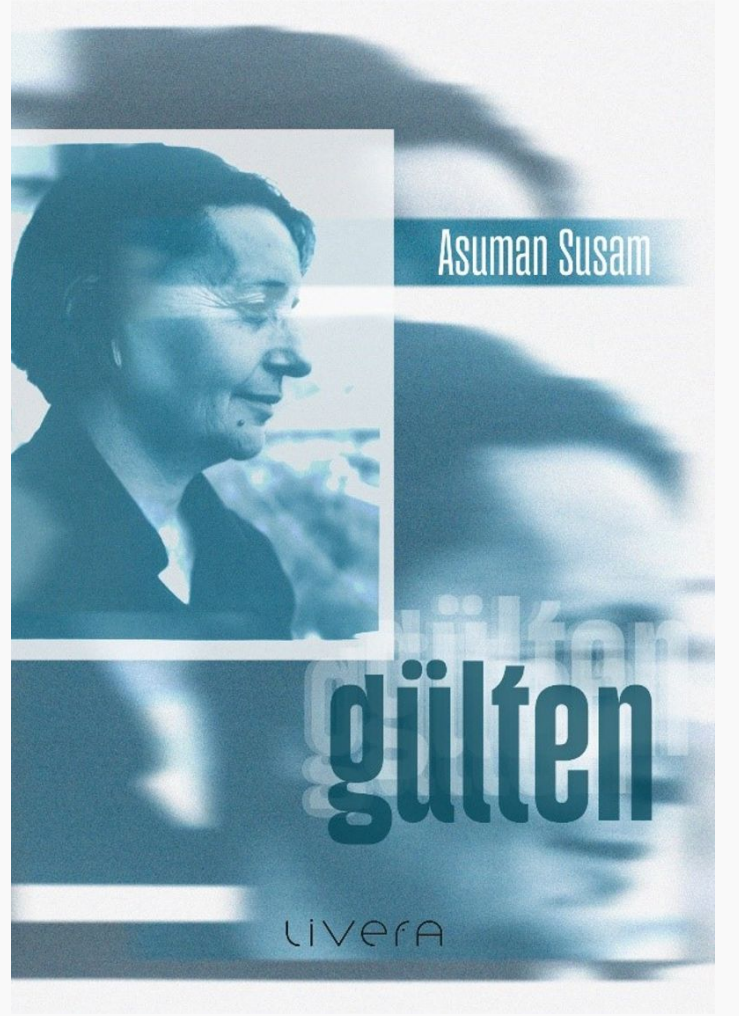
Mimar Sinan Güzel Sanatlar Üniversitesi’nde düzenlenen “Necatigil 100 Yaşında Sempozyumu”ndaki “Şairlerin Necatigil’i” başlıklı oturumdan.

Soldan sağa; Ercan Yılmaz, Handan İnci, Asuman Susam ve Ömer Erdem.

7 Nisan 2016.

O nedenle onun etkisinde bir şiiirden değil onun oluşturduğu poetik imkânları dönüştürerek sürdürmekten söz edilebilir. Ve elbette bu açıdan en başta tereddütsüz Hilmi Yavuz gelir akla; ama o da kökteki poetik ortaklıklara rağmen bu yolu başka bir yerden genişletmiş, dönüştürmüştür.

Necatigil şiirini yazınsal benzerliklerle takip, imkânsız kadar zordur. Onun ancak şiir inşa biçimi esin verebilir, bu takip edilebilir. Saf şiirin peşinde her şair için o nedenle gizli bir ustadır o, etkisi de örtüktür. Soy bağından çok poetik etkidir bu şiir için esas olan. O nedenle bu şiir bir ada şiirdir. Necatigil şiirinin takipçilerinden değil bu poetik mirasın izini sürenlerden söz edilebilir ancak.

Sanatınızın yeni doğrultularda, yeni özlerle kuntlaşması, halk kültür hazinesini de ustalıkla özümleyişiniz, bir şiir emekçisi olan beni özellikle sevindiriyor. Her şair, ufacık iğneleriyle, işlerinin ehli ve âşığı terzilerin yaptıklarını kendi alanında yapmakla görevli.

Bizlere armağan ettiğiniz bu yeni eserimize de saygı ve hayranlık duyuyorum. Hircunuz hep has boyalı yeni yeni dokumalarla dolsun! Selâmlar, sevgiler, teşekkürler.

Necatigil'in Gülten Akın'a yazdığı 10 Ocak 1977 tarihli mektuptan (*Şiirinizin Tadına Geç Vardım*, YKY, 2023)

“Geçmişte varmış bu; şimdi yok. Ustanın, çağdaşın iyi olanda birbirini gönendirmesi. Bugün, sosyal medya etkisiyle kof ve boş alkışlar, onaylar, onanmalar, ağırlanmalar; ya da kaba yargılar, kibirli yoksaymalar... İnceliklerin vakti çoktan bitti. Buradaki ‘incelik’ dönüşmeye değişime açık bir cömertliğin devrimci nefesidir kaldı ki.”

(Asuman Susam, *Gülten*, Livera Yayınevi, 2024)

MASASI'NDAN “Kahve Takımı”

Kahve kutusu, fincanı ve porselen tepsi

<https://necatigilinodasi.com/masasi/kahve-takimi/>

Künye

Katalog numarası: BN.BIO.11.04.0002

Tarih: 1950, 1960 ve 1970'li yıllar

Dil: TR

Etiketler: masa, Necatigil, Huriye Necatigil, Behçet, Serin Mavi, YKY

Katkıda bulunanlar: Behçet Necatigil

Belge türü: Fotoğraf

Baskı türü: Renkli

Hak sahibi: Necatigil ailesi

Kataloglayan: Serenad Demirhan

Sonra kahve kutusunu hor tutma, nazik muameleye alışıktır, dârı dünyada bir Behçet'in bir sevgili eşyasıdır, sırçadan narindir, kırılabilir.

Eşi Huriye Necatigil'e mektup, tarihsiz, *Serin Mavi*, YKY, genişletilmiş 4.baskı, 2017